

her er tilstede. I denne Henseende skal jeg bemærke, at kun den ærede Ordfører og den ærede Justitsminister hidtil have talt, og, da de begge have Ret til at tage Ordet saa ofte, de ville, mener jeg saaledes, at, hvis den ærede Landstingsmand for Færøerne institerer paa nu at ville optage det omtalte, Udvalgets oprindelige, Forslag, maatte derfor Intet kunne være til Hindr.

Justitsministeren: Jeg vil naturligvis ikke yttre mig angaaende Afgjørelsen af det Spørgsmaal, som den ærede Formand omtalte; men jeg vil blot bemærke, at der vistnok ikke er den mindste Anledning for den ærede Landstingsmand for Færøerne til at optage det oprindelige Forslag af Udvalget. Dersom den ærede Landstingsmand meente, at Haandgribeligheder mod Huusbonden fra Lyendets Side — og videre er der ikke Tale om — ikke skulde have Virkning med Hensyn til Lyendets næste Tjeneste, saa maatte han have seet at faae et Endringsforslag i den Retning til § 16 vedtaget; men, efter hvad der nu er vedtaget ved § 16, maa det anses for at være afgjort, at Haandgribeligheder mod Huusbonden i en Tjeneste skal have Følger i den efterfølgende Tjeneste, men ikke længere, og der kan altsaa nu ikke være Spørgsmaal om Andet end, om en saadan Haandgribelighed, ikke blot, naar den øves mod Huusbonden, men ogsaa, naar den øves mod de andre her nævnte Personer, skal komme i Betragtning paa denne Maade.

Formanden: Jeg veed ikke, om den ærede særviise Rigsdagsmand inhærerer sit Duffe om at optage Udvalgets oprindelige Forslag.

D. F. C. Jørgensen: Jeg vilde blot antyde, at jeg, naar jeg havde taget Sagen under nærmere Overveelse, muligens kunde finde mig foranlediget til at stille et Endringsforslag til tredie Behandling, og det var kun derfor jeg bragte Sagen paa Bane.

Formanden: Det optages altsaa ikke? (Jørgensen: Nei!).

Drejer: Det er blot med Hensyn til et enkelt Punct, jeg skal tillade mig en Bemærkning. Naar det ærede Udvalg under den 101ste Afstemningspost foreslaaer, at Ordene, hvorefter Forseelse med Hensyn til Lys og Id

i en foregaaende Tjeneste berettiger til at bortvise Lyendet, skulle udgaae, da troer jeg rigtignok, at, naar man iøvrigt gaaer ind paa at give en tidligere Forseelse den Virkning, at Huusbonden kan bortvise Lyendet, saa er der neppe tilstrækkelig Grund til ikke ogsaa at tillægge en saa betydelig og farlig Forseelse som den at være i høj Grad usorgtig med Ild, endogsaa at have foranlediget Brand, en lignende Virkning. Lillige forekommer det mig, at der er Meget, der taler for, at man ikke heller burde gaae ind paa Udvalgets Indstilling under den 106te Afstemningspost; thi det er vistnok meget tvivlsomt, hvorvidt det der Foreslaaede vilde blive til Gavn for Lyendet; tvertimod forekommer det mig, at man snarere kan tænke sig, at Lyendet i flere Tilfælde maa skee vilde komme til at lide, hvis en saadan Bestemmelse optoges, og, da den i det Hele neppe er af saa stor Betydning, turde det maa skee være det Retteste at lade den bortfalde.

Sundsteen: Med Hensyn til de forskellige Puncter, der ere berørte under § 46, da samstemmer jeg i alle Henseender med Udvalget, hvortil jeg jo ogsaa selv hører. Der er ikke Noget i Besynderlighed, som jeg her vil udhæve, undtagen de Bemærkninger, som af den høitærede Minister ere gjorte til Nr. 6, hvor det efter hans Mening kun skulde være Huusbonden tilladt at affedige Lyendet, naar det i sin sidste Tjeneste havde gjort sig skyldigt i den Forseelse eller Forbrydelse, der staaer nævnt, nemlig at forlede Børnene til flette Handlinger. Dette Forhold fra Lyendets Side er af en saa skammelig og farlig Natur, at jeg vistnok troer, at Lyendet bør at lide derfor, ikke alene, naar det har gjort sig skyldigt i et et saadant Forhold i den sidste Tjeneste, men ogsaa, naar det har gjort det tidligere. Saaledes har man jo ogsaa udtrykt sig under Forhandlingerne ved § 16, hvor det hedder: „naar det i en foregaaende Tjeneste har forledet Husets Børn til flette Handlinger“; thi ved „en foregaaende Tjeneste“ kan ikke forståes alene den sidste, men ogsaa en tidligere Tjeneste. Man maa nu lægge Mærke til, at efter dette Lovforslag er det jo tilladt, at Lyendet kan tage Tjeneste paa en Maaned; det vilde altsaa blive Tilfældet, at, naar et